

ПРОГРАМА
вступного фахового випробування
з дисципліни «Консультування та відбір дітей до спеціальних закладів»

при вступі на навчання
для здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня «**Спеціаліст**», «**Магістр**»
на базі освітньо-кваліфікаційного рівня «**Бакалавр**»

спеціальність: 7.03010201 Психологія (спеціальна, медична)
8.03010201 Психологія (спеціальна, медична)

Пояснювальна записка

Вступне фахове випробування з дисципліни «Консультування та відбір дітей до спеціальних закладів» на базі освітньо-кваліфікаційного рівня «Бакалавр» буде проводитися у формі усного екзамену за програмними питаннями.

Абітурієнти на початку співбесіди обирають програмні питання і готуються до відповіді протягом 30 - 40 хвилин. Фахову співбесіду проводять індивідуально з кожним абітурієнтом два члени предметної комісії, склад якої затверджений наказом Університету. Термін проведення співбесіди 15 - 20 хвилин з кожним із абітурієнтів.

Оцінювання рівня знань абітурієнтів проводиться кожним із членів предметної комісії окремо, відповідно до критеріїв оцінювання. Загальний бал оцінювання рівня знань абітурієнта виводиться за результатом обговорення членами комісії особистих оцінок відповідей абітурієнтів. Бали (оцінки) вступного фахового випробування виголошуються головою предметної комісії усім абітурієнтам, хто приймав участь у випробуванні.

Загальний термін проведення фахового випробування з дисципліни «Консультування та відбір дітей до спеціальних закладів» на базі освітньо-кваліфікаційного рівня «Бакалавр» не повинен перевищувати 4 академічні години.

В ході фахового випробування абітурієнти мають відповісти на 3 запитання, які представляють теоретичну та практичну складові дисциплін, покладених в основу розробки програми вступного фахового випробування.

При висвітленні теоретичних питань абітурієнту необхідно продемонструвати знання з теоретичних основ психологічного консультування, показати рівень сформованості уявлень про процес надання психологічної допомоги, вміння застосовувати психоконсультативні методики та технології; продемонструвати знання з теоретичних основ психологічної діагностика та корекції порушень розвитку дітей, показати знання різних підходів і шляхів

психодіагностичної та корекційної роботи з дітьми, які мають психофізіологічні особливості. При підготовці практичних завдань абітурієнт повинен продемонструвати вміння складати індивідуальні психокорекційні програми для роботи з дітьми з різними типами порушення психофізичного розвитку.

Програмні питання до фахового випробовування з дисципліни «Консультавання та відбір дітей до спеціальних закладів»:

I блок питань (психологічне консультавання)

1. Консультавання як особливий вид психологічної допомоги.
2. Основні цілі психологічного консультавання.
3. Види психологічного консультавання. Типові ситуації звернення клієнта до психологічної консультації.
4. Проблематика консультативної допомоги.
5. Умови та критерії ефективності консультавання.
6. Основні правила ведення консультаційного процесу.
7. Позиція консультанта стосовно клієнта. Основні способи розв'язання проблеми клієнта.
8. Основні правила облаштування місця консультавання.
9. Консультативний контакт та його конгруентність.
10. Створення терапевтичного клімату під час консультавання.
11. Фізичні та емоційні компоненти терапевтичного клімату.
12. Правила структурування консультативного простору. Часові межі консультавання.
13. Роль вербального та невербального спілкування психолога з клієнтом під час консультативного процесу.
14. Методи психологічного консультавання.
15. Основні принципи і стратегії консультавання.
16. Особливості консультавання в умовах дитячого дошкільного закладу.

17. Особливості консультування дітей молодшого шкільного віку.
18. Особливості консультування молодших підлітків.
19. Особливості консультування в старших класах школи.
20. Консультування у закладах, які забезпечують соціальну і психологічну підтримку дітей з психофізичними порушеннями.
21. Вплив особливостей психофізичного розвитку дітей, які знаходяться у закладах інтернатного типу на особливості проведення психоконсультаційної роботи.
22. Основні проблеми підлітків та способи їх розв'язання під час консультування.
23. Стратегії консультативної роботи з підлітком-інвалідом.
24. Головні вимоги до консультанта, який працює з дітьми-інвалідами.
25. Особливості психологічного консультування сімей, які мають дітей з відхиленнями у розвитку.

II блок питань (психологічна діагностика)

1. Основні вимоги до проведення психодіагностичного обстеження дітей з порушенням слуху.
2. Особливості психодіагностичного обстеження дітей з ЗПР. Відмежування ЗПР від легкої розумової відсталості.
3. Предмет та завдання психодіагностики. Основні принципи роботи психодіагноста.
4. Поняття психологічного діагнозу. Фактори, що впливають на результати психодіагностики.
5. Мета та завдання ПМПК. Організація діяльності ПМПК.
6. Формалізовані та малоформалізовані методики у психодіагностиці.
7. Етапи психодіагностичного обстеження.
8. Професійні функції психолога-діагноста.

9. Особливості психодіагностичного обстеження дітей з ДЦП.
10. Сучасні уявлення про порушення у розвитку дітей. Загальні проблеми психодіагностики порушень у розвитку.
11. Методологічні принципи психолого-педагогічної діагностики порушень розвитку у дітей.
12. Комплексний підхід до вивчення дітей з порушеннями психофізичного розвитку.
13. Етапи та завдання психолого-педагогічної діагностики порушень у розвитку дітей.
14. Соціально-психологічне вивчення мікросоціальних умов та їх впливу на розвиток дитини.
15. Психодіагностичне дослідження процесу читання у дітей з порушеннями розвитку.
16. Психодіагностичне дослідження процесу письма у дітей з порушеннями розвитку.
17. Психодіагностичне дослідження елементарних математичних уявлень у дітей з порушеннями розвитку.
18. Особливості психодіагностичного обстеження дітей першого року життя.
19. Особливості психодіагностичного обстеження дітей раннього віку (1 – 3 роки).
20. Особливості психодіагностичного обстеження дітей дошкільного віку.
21. Особливості психодіагностичного обстеження дітей молодшого шкільного віку.
22. Особливості процедури проведення психодіагностичного обстеження підлітків.
23. Особливості психодіагностичного обстеження дітей з раннім дитячим аутизмом.
24. Основні вимоги до проведення психодіагностичного обстеження дітей з порушеннями зору.

25. Особливості психодіагностичного обстеження дітей зі складними порушеннями розвитку.

III блок питань (психологічна корекція)

1. Скласти корекційну програму для роботи з дітьми з легкою розумовою відсталістю.
2. Скласти корекційну програму для роботи з дітьми з помірною розумовою відсталістю.
3. Скласти корекційну програму для роботи з дітьми з тяжкою розумовою відсталістю.
4. Скласти корекційну програму для роботи з дітьми з глибокою розумовою відсталістю.
5. Скласти корекційну програму для роботи з дітьми з психофізичним інфантилізмом.
6. Скласти корекційну програму для роботи з дітьми з соматичною формою ЗПР.
7. Скласти корекційну програму для роботи з дітьми з психогенною формою ЗПР.
8. Скласти корекційну програму для роботи з дітьми з ЗПР церебрально-органічного генезу.
9. Скласти корекційну програму для роботи з дітьми з церебрастенією.
10. Скласти корекційну програму для роботи з дітьми з церебропатією.
11. Скласти корекційну програму для роботи з дітьми з недоумкуватістю (слабоумством).
12. Скласти корекційну програму для роботи з дітьми з раннім дитячим аутизмом (I група).

13. Скласти корекційну програму для роботи з дітьми з раннім дитячим аутизмом (II група).
14. Скласти корекційну програму для роботи з дітьми з раннім дитячим аутизмом (III група).
15. Скласти корекційну програму для роботи з дітьми з раннім дитячим аутизмом (IV група).
16. Скласти корекційну програму для роботи з дітьми зі спастичною диплегією.
17. Скласти корекційну програму для роботи з дітьми з геміпаретичною формою ДЦП.
18. Скласти корекційну програму для роботи з дітьми з гіперкінетичною формою ДЦП.
19. Скласти корекційну програму для роботи з дітьми з подвійною геміплегією.
20. Скласти корекційну програму для роботи з дітьми з атонічно-астетичною формою ДЦП.
21. Скласти корекційну програму для роботи з дітьми з гіпертимним типом акцентуації характеру.
22. Скласти корекційну програму для роботи з дітьми з демонстративним типом акцентуації характеру.
23. Скласти корекційну програму для роботи з дітьми, які мають емоційні порушення (преневротичний стан).
24. Скласти корекційну програму для роботи з дітьми, які мають емоційні порушення (неврозоподібний стан).
25. Скласти корекційну програму для роботи з дітьми з СДУГ.

Критерії оцінювання відповідей абітурієнтів на вступному фаховому випробуванні

Тривалість підготовки до усної відповіді на фаховому випробуванні може становити 30-40 хвилин.

Відповіді на теоретичні питання можуть не фіксуватися абітурієнтами на аркушах для підготовки.

Оцінювання усних відповідей на фаховому випробуванні буде проводитися за 200 бальною шкалою. Абітурієнт під час співбесіди буде відповідати на 2 теоретичних та 1 практичне запитання.

Питання, на які потрібно дати усну відповідь оцінюються по 60 балів кожне, а практичні знання та уміння оцінюються у 80 балів.

Максимальна кількість набраних балів при фаховому випробуванні та правильних відповідях на всі завдання – 200. Мінімальна кількість балів, що дозволяє абітурієнту брати участь у конкурсі – 124.

Загальне оцінювання результатів фахового випробування проводиться за всіма 3-ма завданнями, підсумовується та виставляється загальна оцінка. Для переведення балів-оцінок в систему національної шкали оцінювання використовується наступна таблиця:

Рівень	Кількісна характеристика рівня	Характеристика відповіді абітурієнта
Низький	100 – 123 бали	Абітурієнт не усвідомлює змісту питань білету, тому його відповідь не має безпосереднього відношення до поставленого питання. Демонструє відсутність знань по конкретному матеріалу.
Задовільний	124 – 149 балів	Відповіді на питання білету носять фрагментарний характер. Абітурієнт має лише загальні уявлення про матеріал. Допускає грубі помилки при відповіді на поставлені питання.
Достатній	150 – 174 балів	У відповідях на питання білету допускається деякі неточності або незначні помилки. Абітурієнт демонструє розуміння матеріалу, але допускає окремі неточності і незначні помилки по суті питання.
Високий	175 – 200 балів	Абітурієнт дає повну і розгорнуту відповідь

		на питання білету. Демонструє розуміння навчального матеріалу на рівні аналізу закономірностей. Відповідь характеризується логікою, послідовністю викладу матеріалу.
--	--	--

Голова фахової комісії

акад. Синьов В. М